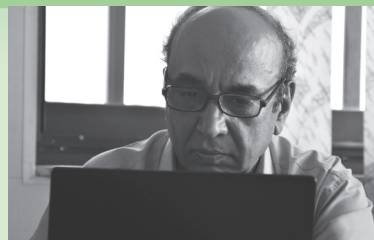

تفسیر آزمایش با پزشک است

به آزمایشگاه بالینی نیز ارج گذاشتند و آزمایشگاه های ماندگاری از خود گذاشتند. بسیاری از همکاران پاتولوژی تا پایان زندگی حتا یک آزمایشگاه کوچکی برپا نکردند. برخی هم (که بیشتر پاتولوژیست تشریحی بودند) از "رشد" به متخصصان آزمایشگاه بالینی، پایه گذار نوآوری هایی شدند که اکنون پیامدش دامنگیر همکاران شده است. در این میان متخصصان آزمایشگاه بالینی از دیر باز، بیشتر سنگینی آزمایشگاه بالینی را بر دوش کشیده اند و اکنون هم بی سروصدا به کار خود ادامه می دهند. همچنان که در شماره های پیشین نیز گفته ام، با پیشرفت شگفت انگیز در رشته آزمایشگاه بالینی و افزایش لگاریتمی آزمایش ها، داشتن پایه ی پزشکی برای تخصص، نیازی ریشه ای است. اما این گفته به این معنا نیست که همه ی پاتولوژیست های امروزی این نیازها را برآورده می کنند. کاستی ها و کژروی های اندکی از این همکاران چنان است که هیچ جایی برای توجیه نگذاشته است. ما در روزگار نه چندان دلچسبی زندگی می کنیم. همکارانی (پاتولوژیست و غیرپاتولوژیست) هستند که نام آزمایشگاه را آلوده کرده اند. گرچه بیشتر مردم خود بهترین داورانند و آزمایشگاه های ناروا را به خوبی می شناسند، اما روز به روز شمار این کژروان بیشتر می شود. این پدیده که بسوی روانندی می رود، نیاز با برخورد برنده و سازمان یافته ی سازمان نظام پزشکی، معاونت درمان دانشگاه های علوم پزشکی و همکاری بی دریغ همه ی همکاران دلسوز دارد.

در بهار امسال گفتمان هایی که در باره ی روایی و ناروایی در آموزش و گزینش سرپرستان یا مسولان آزمایشگاه، به اوج خود رسید. در این باره در شماره فروردین و اردیبهشت "پاتولوژی" ارگان انجمن پاتولوژیست های ایران، نیز جستارهای درست و ارزشمندی به چاپ رسیده است. در این نشریه سخن از شیوه ی ایالات متحده در زمینه ی مسولان آزمایشگاه ها آمده است. همچنین مصاحبه ای با دکتر وجگانی که متخصص ایمونولوژی است نیز چاپ شده که به راستی خواندنی است. دکتر کرمی رییس انجمن پاتولوژی نیز سخن و پاسخی به سخنان دکتر وجگانی داده است. رویهمرفته این شماره پاتولوژی خواندنی تر از همیشه است.

گرچه بیشتر خوانندگان نشریه همکاران با دیدگاه نگارنده (که ۳۶ سال است از نزدیک با ریز و بم این چالش ها آشنا و درگیر است)، آشنا هستند، باز هم در این باره می گویم: بی گمان یک آزمایشگاه هم نیاز به پاتولوژیست دارد و هم به متخصص های تک رشته. تفسیر آزمایش هم از دیر باز بر گردن دستور دهنده ی آزمایش (پزشک درمان کننده) است. کار آزمایشگاه، انجام درست آزمایش است و نه تفسیر و تشخیص بیماری. باید گفت در آنجا، سخنان بیشتر همکاران از روایی برخوردار است. اما نباید فراموش کنیم، این نهش امروزی که بی سروسامان می نماید، پیامد نارواکاری های پیشکسوتان پاتولوژی است. به جز اندکی از فرهیختگان آسیب شناسی که همزمان با آسیب شناسی تشریحی،